

[Viggo Starcke.]

grænsetilfælde, som det er meget vanskeligt at fæstne i paragrafform, men det er vel netop et område, hvor det vil have stor praktisk og stor følelsesmæssig betydning.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg synes, at dette forslag til lov er et meget værdifuldt og dygtigt arbejde, men at det er lykkeligt, at det ikke kan gennemføres i denne samling, idet det trænger til en afgøring og bearbejdelse, for at man i så vidt udstrækning som muligt kan undgå de uklarheder, der nu findes, og kan få afstukket det strafbares område så klart som muligt.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede ordførere undtagen den ærede kommunistiske ordfører for deres almindelige tilslutning til lovforslaget. Der er jo fremsat en række overordentlig interessante enkeltbemærkninger, af hvilke flertallet bedst diskuteres i et udvalg. Jeg skal dog komme ind på adskillige af dem.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet, som jeg denne gang kan takke uden forbehold, var betænkelig ved at slette strafminimummet specielt i disse to kapitler. I så tilfælde måtte man efter den ærede ordførers opfattelse også slette minimumsstraf i den øvrige del af straffeloven. Jeg har i og for sig været tilbøjelig til at anlægge den samme betragtningssmåde, men har til slut af de samme grunde, som den ærede ordfører anførte, bøjet mig for den moderne juridiske teori, som jo også den ærede ordfører for venstre bøjede sig for.

Med hensyn til dødsstraf slutter jeg mig ganske til det ærede medlem hr. Hækkerups argumentation, der jo godkender professor Andenæs' skarpe udtalelser, som den ærede ordfører hr. Holm citerede. Jeg henleder den ærede ordfører hr. Viggo Starckes opmærksomhed på disse udtalelser, medens jeg derimod ikke tør komme ind på fortolkningen af det femte bud.

Det glæder mig, at den ærede ordfører for socialdemokratiet tiltrådte formuleringen af paragrafferne 98 og 100—102. Om afløsningen af ordet „navnlig“ i § 103 med „bl. a.“ kan man i høj grad forhandle såvel som om de særlige bestemmelser i § 103, som den ærede ordfører nævnte.

Om § 105, stk. 4, som ligeledes blev nævnt, kan man også forhandle. Det afgørende er jo her ikke ordlyden af paragraffen, men straffens størrelse; og den kan man jo diskutere.

Det ærede medlem forstod ikke tilføjesen i § 112 „med hjemmel i forfatningen“. Disse

ord erstatter det gældende udtryk „til enhver tid“ og forekommer mig betydelig mindre intetsigende og politisk og sagligt rigtige. Jeg har ingen interesse i at beskytte eventuelle statskupregenter mod strenge straffebestemmelser. De burde normalt selv puttes ind, og jeg tror, at den ærede ordfører for socialdemokratiet ved nærmere eftertanke vil være enig med mig heri.

Den ærede ordfører for venstre hr. Holm vil jeg takke. De almindelige politisk-historiske betragtninger, han begyndte med, skal jeg lade ligge, og hvad angår de betænkeligheder ved forskellige enkeltheder, som det ærede medlem gav udtryk for, er jeg enig med ham i, at disse bedst drøftes under udvalgsbehandlingen. Om man skulle placere dødsstraffen i en særlig lov — ja, det kan vi også drøfte; på forhånd er jeg dog ikke nogen tilhænger heraf.

Den ærede ordfører for det konservative parti, hr. Thestrup, indledte med en beklagelse over lovforslagets sene fremsættelse. Deroverfor må jeg hævde, at det absolut ikke har været mig muligt at komme med lovforslaget før, når jeg selv skulle vide noget om, hvad det indeholdt, og navnlig også gå ind på indholdet af det; det er jo dog ret omfattende. Lad mig straks sige til det ærede medlem, at jeg vanskeligt kan tænke mig at udvide området for dødsstraffens anvendelse i straffeloven.

Det ærede medlem savnede bestemmelser om borgernes pligter i tilfælde af besættelse, såvidt jeg forstod ham, borgernes pligter i den ikke-besatte del af landet. Det er muligt, at det ærede medlem har ret i, at der mangler nogle bestemmelser herom, men disse spørgsmål kan man jo også tage op i udvalget, forsåvidt man overhovedet anser det for rigtigt at have den art bestemmelser netop i straffeloven.

Løvrigt havde det ærede medlem hr. Thestrup en sådan fart på i sin filosofiske udvikling af forholdet mellem demokrati og stat og den enkelte borgers stilling i de forskellige situationer, at jeg meget gerne vil have lov til at studere fortrykket, før jeg eventuelt udtrykker min begejstring over hans i alt fald interessante redegørelse.

Den ærede ordfører for det radikale parti hr. Bertel Dahlgaard vil jeg gerne takke, idet jeg går ud fra, at det ærede medlem ikke betragter mig som hørende til dem, der ikke har tænkt over, hvorledes forholdene ville have været under den tyske besættelse, hvis vi dengang havde haft de nu foreslåede regler. Det har jeg nemlig. Medens jeg forstår det ærede medlems udtalelser om dødsstraffen, beklager jeg hans